

dere, med henvisningen til § 239, stk. 3 og 4, gældende § 271, stk. 3.

Stk. 3 gengiver gældende § 271, stk. 4.

Stk. 4 indeholder en generel henvisning til de processuelle regler omkring fondens oprettelse og fordeling i kapitel 15.

Stk. 5 svarer til gældende § 271, stk. 5, idet dog ordene »en dansk domstol« er ændret til »sø- og handelsretten i København«.

Til § 279, stk. 3.

Ændringen af § 279, stk. 3 er affødt af forslaget specielle værnetingsregel i lovudkastets § 280, stk. 1, hvorefter søgsmål i anledning af krav, der er omfattet af ansvarskonventionen samles ved sø- og handelsretten i København. Dette har nødvendiggjort en omformulering af den gældende § 279, stk. 3, idet den gældende affattelse af bestemmelsen (»sag om fordeling af og udbetaling af den i § 271 nævnte begrænsningsfond kan kun anlægges ved dansk domstol, når fonden er oprettet ved dansk domstol«) ikke i tilstrækkelig grad gengiver den foreslåede kanalisering til sø- og handelsretten. Da bestemmelsen allerede i dag fungerer som en international værnetingsregel, vil den foreslåede præcisering ikke medføre nogen realitetsændring af bestemmelsen.

Til § 280.

Gældende § 280 fastsætter visse specielle nationale værnetingsregler. Det foreslås, at stk. 1 ændres, således at sager om krav, der er omfattet af ansvarskonventionen, altid skal anlægges ved sø- og handelsretten i København. Forslaget har baggrund i, at der altid skal oprettes begrænsningsfond, såfremt den ansvarlige vil begrænse ansvaret for de her omhandlede krav, og en sådan begrænsningsfond skal oprettes ved sø- og handelsretten i København, jfr. lovudkastets § 271, stk. 1 og § 350, stk. 2. Bestemmelsen sonderer ikke mellem de tilfælde, hvor der oprettes begrænsningsfond, og de tilfælde, hvor be-

grænsningsretten ikke påberåbes, da den ansvarliges stilling til dette spørgsmål formentlig først vil foreligge oplyst efter sagens anlæg.

En tilsvarende enkel værnetingsregel er ikke foreslået for så vidt angår sager om krav omfattet af kapitel 10, dels fordi det i disse sager ikke er en betingelse for at påberåbe sig begrænsningsret, at der oprettes en begrænsningsfond, dels fordi kapitel 10 omfatter så mange forskellige typer krav, at en sådan regel ville indebære, at hovedparten af de sager, der i dag behandles som søsager, ville skulle anlægges ved sø- og handelsretten.

Gældende stk. 2 foreslås ophævet, da bestemmelsen er dækket af lovudkastets kapitel 15.

Den ændrede affattelse af gældende stk. 3, der herefter bliver *stk. 2*, er en konsekvens af, at sager om krav omfattet af ansvarskonventionen kanaliseres til sø- og handelsretten i København.

Til § 282, stk. 2.

Som nævnt i de indledende bemærkninger til dette kapitel blev der ved sølovsændringen i 1974 fastsat et særligt ansvarsgrundlag for visse typer af olieforureningsskade, som ikke er direkte omfattet af 1969-konventionen. Det drejer sig om forurening med bunkersolie (»bestandig olie«, jfr. § 267, stk. 2) fra skibe, der ikke sejler med olie som last i bulk.

Sådanne krav falder ikke ind under undtagelsesbestemmelsen i 1976-konventionens artikel 3, litra b, og vil derfor være omfattet af 1976-konventionens begrænsningsbeløb. For at tydeliggøre dette, foreslår udvalget indsat en udtrykkelig henvisning til begrænsningsreglerne i kapitel 10. Opmærksomheden henledes på, at efter lovudkastets kapitel 10 vil ejeren ikke kunne kræve egne udgifter til forebyggende foranstaltning m. v. medregnet ved fordelingen af begrænsningsbeløbet.